Куди ж побігла ти? Постій!
Не слухає. Біжить;
І струногон зелений свій
Городами дзюрить.
Гаряча тінь – як вирізан
На береги тісні:
То літнє сонце в день вгруза
Крізь дерева рясні.
За південь легка снадь лягла
На стьожку голубу…
З кінця в кінець – біжить, ґуля,
І пнеться у дугу.